

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 4. De forma edicti seu vacationis in institutione seruanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

institutio canonicorum, qui presentantur à patronis, pertinent ad canonicos ipsos, ut pretendunt, ex privilegio, an ad ordinarium, cum ex cap. 9. sess. 25 huiusmodi privilegia sint abrogata, & ex cap. 13. sess. 14. ad ordinariū spectet, cessante omni privilegio: quoniam ius patronatus hoc non est de illis, quæ reuocata sunt, d. c. 9. & fuit concessum ex lege expressa, ut institutio fieret ab ipsis canonicis. Congregatio censuit, hoc ius constitutionis non esse à Concilio sublatum, sed saluum adhuc manere, ex cap. 13. sess. 6 & dict. c. 9. Si tamen de simplicibus beneficiis agatur, presentatos non posse institui à canonicis, priusquam fuerint ab Episcopo examinati, & idonei reperiuntur, ut decretum est d. c. 13. & d. cap. 9. Si vero de parochialibus Ecclesiis agatur, seruandam esse formam examinationis, quæ prescribitur sess. 24. capit. 18. Duodecima. Congregatio Concilii censuit, presentationem Episcopo faciendam esse quoad effectum examinationis dumtaxat, nec opus esse ut edicta proponantur ab Episcopo de viribus iuris patronatus, &c. Deinde, si controversia fuerit circa illud, dilucidato, & approbato iure patronatus, Episcopus debet remittere ad inferiorem pro institutione, sed si presentatus fuerit illegitimus, inferior cognoscat de validitate, & invaliditate dispensationis, etiamsi esset presentatus ad beneficium curatum, ex cap. 18. sess. 24. Decimatercia. Episcopus cum examinatis non agit, nisi de vita, moribus, & doctrina, & etate. Decimaquarta. Congregatio censuit, Episcopum debere admittere examen eius, qui est presentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur coram eodem Episcopo, facta tamen per Episcopum protestatione de iuribus suis, & sine eorum præiudicio, vel committere alteri Episcopo viciniori. Decimaquinta. Congregatio censuit, cognitionem validitatis & invaliditatis iuris patronatus controuersi ad Episcopum dumtaxat, non ad inferiores, quibus habent institui pertinere, secus vero, si huiusmodi inferiores ordinariā, & in loco habuerint iurisdictionem. Decimafexta. Congregatio censuit pertinere edictorum, siue citationum ad vocandos oppositores relaxationem, quæ fieri debeat in presentationibus patronorum, edicta ponere ante institutionem iuris patronatus, ad eos, ad quos ante Concilium spectabat, cum de his nihil per Concilium fuisset dispositum. Decimaseptima. Super dictum caput 9. ibi: Irrita sit & inanis: non sufficit, quod presentatus fuerit alias examinatus, & approbatus ab alio ordinario, ad beneficium curatum.

CAP. IV.

De forma edicti, seu vocationis in institutione facta.

SUMMARIÆ:

In institutione presentati seruanda est forma cap. fin. de elect. in 6. Vnde institutio facta non proposito edicto est nulla, nam illud cap. etiam in institutione procedit, num. 1. & procedit etiam in canonicatibus, & præbendis, absque simplicibus beneficiis, numer. 2. & num. 3. ponitur decisio Rota, & numero 4. allegantur alie decisiones, & numero 5. & 6. adducuntur resolutiones Rota.

In edicto debet assignari terminus competens & peremptorius. n. 7.

2. Tom.

Non sufficit citatio generalis per edictum, quando sunt alij patroni certi, sed debent specialiter & nominatim citari, aliter institutio est nulla. n. 8. & 9. ubi ponuntur resolutiones Rota.

Prædicta resolutio non procedit, ubi esset consuetudo in contrarium. n. 10. & seq. ubi ponitur resolutio Rota. Et cum non sit contrarius, sed contra communem opinionem, sufficeret decennalis iuris. & in his partibus non est in usu specialiter citare alios patronos, licet sint certi, sed solum sit citatio generalis per edictum. numero 13.

Quamuis Doctores dicant, post terminum edicti non esse quem admittendum, seu audiendum etiam re integrā, id est, institutione non sequuta, tamen contrarium seruatur, nam ante institutionem semper admittuntur qui presentantur ab aliis patronis, seu pretendunt habere ius, numero 14. quod non videtur contra ius, ex quo in edictis non dicitur, quod post terminum illius non admittentur, sed proceduntur in causa. numero 15.

An quando institutio est facta in contradictorio iudicio, seu sententia lata super ea faciendā, causa sit appellabilis. Resoluitur institutionem presentati factam pendente appellatione per alteram interpositā à sententia ordinarij, & possessionem subsequētam, & etiam possessionem à presentato instituto captam, pendente appellatione iudiciali interpositā ab institutione facta in sententia, esse attentatā, à numero 16. & adducuntur variae resolutiones & decisiones Rota, & numero 20. respondetur doctrina Lambertini, quod loquitur quando institutio fuit facta extraiudicialiter & sine contradictore, &c. & numero 26. improbantur Zuallus & Azuēdo contrarium tenentes.

Non est curandū de stylo contrario, seu consuetudine, quæ in aliquibus Episcopatibus seruatur, nam non est toleratus, sed admissus, sed per superiores reuocantur rariquam attentata. nu. 27. sicut etiam non est curandū de stylo tribunalis iudicis metropolitani, Salmantice residentis, qui semper dat executoriā suā sententiā, quando est confirmatoria primæ ordinarij. numero 28.

Si illa consuetudo exequendi sententiā, & mittendi in possessionem capellaniam, seu beneficij, cum, in cuius fauorem lata est, reuera statet, & de ea constaret, cessarent attentata. numer. 29. & idem esset si ante statuto, seu constitutione Synodali id statueret, seu prohibente appellationem respectu effectus suspensiu. numero 30. ubi ponitur decisio Rota, & declaratur numero seq.

Prædicta resolutio procedit etiam quando plures sunt presentati ab vno patrono, vel equali patronorum suffragio, nam cum tunc Episcopus teneatur digniorem instituere, dignior prætermisus poterit ab eo appellare. numero 32. quamuis contrarium teneant aliqui. numero 33. Et quamuis à gratificatione Episcopi, quando sunt æque digni, non detur appellatio, numero 34.

Præterea in institutione presentati seruanda est forma cap. fin. de elect. in 6. Vnde institutio facta non proposito edicto, iuxta d. c. fin. est nulla, nam illud etiam in institutione procedit, ut post glossam ibi notant Ioan. And. Dominic. Fran. & alij, Lapsus allegatione 8. numer. 4. & ibi Mandos. litera V. dicens communem, & ita seruari, Rochus de iure patron. verb. honorificum. quæst. 2. num. 5. & quæst. 38. numer. 69.

S 2

Lamber. qui dicit communem 2. p. 2. lib. 9. 6. artic. 2. 4. 12. & 16. qui per totam illam quaestionem videndus est de hoc. Hieronymus Gabriel consil. 199. n. 2. lib. 1. & Flores de Mena 7. 3. n. 55. Aym. consil. 63. n. 2. & notissime Perez de Lara de annuer. & capell. lib. 2. c. 10. n. 32. & 39.

2 Et procedit etiam in canonicis, & praebeendis, aliisque simplicibus beneficiis, ut ibi notant Io. Andr. Dominicus & Anchar. & Gabr. supra, & Lara num. 40.

3 Et est etiam decisio Guidoboni 55. in manuscriptis, ubi habetur, quod institutio praesentati facta non servata forma d. c. fi. est nulla, quia semper tantum est, quod dictum c. fin. habet locum etiam in praesentatione, & non tenetur decisio Bellamer. 620. tamen, quod per praesentationem factam ordinario, etiam ante institutionem suis quaesitum ius parti, quod non tollitur per provisionem Papae. Et quamvis institutio subsequenda fuerit nulla propter non servatam formam d. c. fi. praesentatio tamen facta firma manet, Lamb. sup. art. 17. & sic imperatio facta à Papa de dicto beneficio, non facta mentione dictae praesentationis, & institutionis alterius est nulla. Hac

4 Guidobonus. Cuius concordat decisio Crescen. ultim. de iure patron. Caputaquen. 37. par. 2. & Cota 387. in miscellaneis manuscriptis. Est etiam decisio Putei 484. libro 2. Lara sup. num. 41. Et facit decisio in causa Ofsen. canonicatus 1. Febr. 1593. relata supra 5. p. cap. 4. n. 141.

5 Unde in vna & Lucana capellaniam 13. Maij. 1553. coram D. Augustino fuit resolutum, institutionem factam eadem die, qua fuit facta praesentatio, non tribuere titulum coloratum, quia est contra decretum d. c. fin. in c. la gl. i. in fi. & ibi Domin. & Franc. & dictum fuit, quod alius fuit idem resolutum coram Achille in alia Lucana.

6 Et quod institutio facta non praemissis edictis, & sic non servata forma tradita in d. c. fi. est nulla, & nullum ius tribuit, fuit dictum in vna Salamantina capellaniam del Voto 3. Iunij, 1585. sup. adducta 6. p. c. 9. n. 13.

7 & vide dicta 5. p. c. 5. n. 99. Et in edicto debet assignari terminus competens & peremptorius. ut in d. c. fi. & ibi Dd. Lamb. sup. art. 21. Perez de Lara à n. 44. Rota in decisionibus relatis n. seq. & 9.

8 Et non sufficit citatio generalis per edictum, quando sunt alij patroni certi, sed debent specialiter & nominatim citari, alias institutio est nulla, d. c. fin. ubi Dd. Perez de Lara sup. n. 42. & 43. Ut in vna Foroliuina iuris patronatus, & 8. Februarij 1599. coram Domino Lancelloto, in qua fuit resolutum, Petrum praesentatum fuisse in tempore, quia praesentatio fuit facta infra quadrimensem, quod competit patronis laicis ad praesentandum, c. unico. de iure patron. libro 6. Et quamvis potuerit iudex abbreviare terminum, iuxta c. fin. de elect. in 6. Rochus verb. honorificum numero 5. ita ut post terminum edicti, & institutionem primi praesentati non sint amplius audiendi alij patroni, & pro illa vice ius praesentandi amiserint, Rochus supra, Lambertinus 2. parte, 2. lib. quaestio. 1. articulo secundo, tamen in hoc erat servanda forma dicti capit. fin. qua habet locum in praesentatione, & institutione, ut ibi notant gl. & Dd. communiter, Puteus decis. 306. libro 1. Guidobonus 55. Aymon consilio 63. numero secundo, alias institutio est nulla, cum habeat decretum irritans, Lambert. supra quaestio. sexta, articulo 12. hic autem non fuisse servatam formam dicti capit. fin. apparet ex eo, quia patroni non fuerunt citati, prout requirit textus ibi, vacationem autem huiusmodi. Et secundo, quando sunt certi, non sufficit generalis citatio, sed debent specialiter citari, a-

lias institutio est nulla. Lambert. d. quaest. 6. artic. 11. & 13. Nec ob stare, quod patroni non erant certi, quia satis erant certi apud vicarium, à quo rogati prius fuerant, ut eius fratrem praesentarent, prout colligitur ex auctentatione, de qua in processu. Addebat unus ex Dominis, quod ad hoc sufficiebat, quod potuisset habere certitudinem per inquisitionem, & de facili scribi potuisset. Et movebatur ex his, qua dixit Ancharanus dict. cap. fin. vers. & pondera. quem sequitur Geminianus ibi. Secundo non fuit servata forma dicti capit. fin. quia non fuit servatus terminus competens. Licet enim non declaratur, quod dierum esset talis terminus, tamen trium dierum fere in continenti post vacationem est nimis brevis, & non competens, &c. Et 26. Aprilis eiusdem anni coram eodem Domino Lancelloto, Domini steterunt in decisionibus, ex duobus fundamentis consideratis in decisione. Primo, quia patroni non fuerunt nominatim citati, prout requirit capit. fin. de electio. in 6. Sufficit enim ad hunc effectum, ut ibi notat Anchar. quod non sint penitus incerti, nam si per inquisitionem possit haberi certitudo, ut inquirere, quis sit haeres talis, vel quis possideat, non valet citatio generalis, sicut etiam, quod certi dicantur, qui verisimiliter scribi possunt, tradit Lambert. 2. parte. 2. lib. quaest. sexta, articulo duodecimo. Et facit decisio 387. part. 1. diuersorum. & ista scientia sufficit, si ad sit in praesentato, vel in praesentante, vel in instituyente, Lambert. d. artic. 12. numero 8. Neque ob stare, quod scientia respectu Elisabethae non inuenerit alios comparatos, ut per Franch. d. cap. fin. num. 9. vers. quarto quaeritur, quia in specie Franchum reprobat Lambert. supra art. 20. & 28. qui dicit Ioan. Andream tutius fuisse loquutum, quia in d. c. firmitur institutio, ideo si est nulla, ipso facto non citato uno de certis, non potest pro parte valere & pro parte non, quia est actus indivisibilis, & ea, quae afferit Francus, & Baldus, dicunt procedere in actibus divisibilibus, &c. Nec ob stare stylum, qui vi adversans iuri communi esset alio modo probandus, & saltem, quod fuerit in iudicio contradictorio obrenatum, ut in iuribus vulgaribus. Placuit etiam secundum fundamentum de nimia temporis brevitate, &c.

Prædicta resolutio nullo modo procedit, ubi esset consuetudo in contrarium, Lambert. dict. quaestio. sexta, articulo 14. Aymon d. consil. 63. num. 2. Puteus decis. 306. lib. 1. ubi quod allegans talem consuetudinem, ex quo erat contra communem opinionem, debebat illam probare, quidquid dicat Egidi. d. decis. 620. & Rota in vna Lamascen. beneficij, 21. Iunij 1596. coram domino meo Corduba, in qua fuit resolutum, quod licet institutio praesentati debeat fieri praeiudicis edictis, c. fi. de elect. in 6. termini tamen assignatio commissae est arbitrio iudicis, gl. ibi. verb. competenti. & stante usu illius regionis potest fieri institutio sine edictorum praefixione, ad tradita per Lambert. lib. 2. part. 2. quaest. 6. art. 14.

Et cum ista consuetudo seu stylus non sit contra ius clarum, quidquid velit Rota in dicto Foroliuina. 26. April. sed contra communem opinionem, ut dicit Puteus dict. decisio. 306. & contra decisiones Rotae, sufficeret decennalis ad tradita in cap. fin. de consuetudine, & supra quinta parte, capit. quarto à numero nonagesimo septimo 1. tomo. Puteus decisio 241. libro tertio. Et in his partibus, praecipue, in hoc Episcopatu Abulensi, non est in usu specialiter citare alios patronos, licet sint certi, sed solum fit citatio generalis per edictum.

Et quamvis Doctores dicant post terminum edicti non esse quem admittendum, seu audiendum,

dum, etiam re integra, id est, institutione non sequuta, Oldrad. consil. 3. Felin. in capitulo cum Beroldus. numero 13. de re iudicata. Rochus verb. honorificum. numero 5. & verb. competens. numero 51. Lamber. dicta questio. 6. articulo. 26. & 28. qui ait, post tempus edicti non esse quem admittendum etiam re integra, ignorantem tamen, vel impeditum, admittendum esse lapso termino edicti, re tamen integra, id est, institutione non sequuta: tamen contrarium feruatur, nam ante institutionem semper admittuntur, qui presentantur ab aliis patronis, seu presentantur habere ius, & quod non videtur contra ius, ex quo in edictis non dicitur, quod post terminum illius non admittentur, sed quod procedetur in causa, & sicut acta in absentia, seu in stratis. Et quod transacto edicti termino, ante institutionem tamen, poterit patronus comparere, & presentare, inquit Perez de Lara libro 2. capitulo 9. numero 47. & 50. citans Felinum, Rochum, & Lambertinum supra, qui tamen id non dicunt, sed potius contrarium, ut sup.

16 Sed hic offertur & se difficultas, an quando institutio est facta in contradictorio iudicio, seu sententia lata super ea faciendae, causa sit appellabilis, in qua resolutiue dicendum est, institutionem presentati factam, pendente appellatione per alterum interposita a sententia Ordinarii, & possessionem subsequutam, & etiam possessionem a presentato instituto captam pendente appellatione iudiciali, interposita ab institutione facta in sententia, esse attentatam, Ioan. Andreas, Lapus, Dominicus, numero 7. & Francus supra in capitulo avaricia. de election. in sexta, & tenuit Rota in pluribus causis, & signanter in vna Neapolitana capellaniae de mense Decembris, 1562. coram Domino Oradino, & in Calagurritana beneficii, 7. Maij, 1574. coram Domino Blancheto, & in alia Calagurritana portionis de Amarita, 27. Iunij, 1575. coram Domino Canturio, quae est 2. pars. diversorum. decisio. 6. & in vna Lucana plebis, seu parochialis, 8. Iunij, 1571. coram Domino Lancelloto, seu Binarino, ut in decisione sequenti.

18 Domini dixerunt, possessionem esse attentatam, quia captam appellatione pendente. Non obstat, quod Ordinarius processerit tanquam executor deputatus in confirmatione donationis, quia hoc non procedit, quando assumit partes iudicis. Felin. cap. final. de praesumptionibus. & pronuntiauit parte citata, institutionem faciendam. Non obstat, quod attentata, deserta appellatione non sint reuocanda, quia hoc tollitur ex facto, cum appellatio non sit deserta, & in appellatione apostoli sine dati, & terminus presentationis non sit elapsus, & etiam per Papam prorogatus. Minus facit, quod passus fueris procedi in negotio principali, quia cum non constet, quod scierit possessionem captam, non potest induci aliqua remissio attentatorum. Minus facit allegatum capitulum Concilij Tridentini, quia loquitur in relatione faciendae, ab examinatore, quae non potest suspendi per appellationem, quo minus fiat institutio, secus in casu isto, in quo agitur de iure patronatus, & institutione facta vigore illius, & non relationis. Non obstat noua promissio, quia ultra hoc appellans habet anteriorem nouam promissionem, sed quidquid sit, non potuit vigore nouae promissionis capere possessionem, alias incidit in penas extraneas. Iulij Tertij contra capientes possessionem literis non expedit.

19 Et tradit recte Lancellotus de attentatis 2. part. 2. Tom.

cap. 4. numero 614. & 627. & cap. 12. in presentatione. numero 79. & praesertim limitatione 40. & 49. ubi respondet cap. constitutus. 2. de appellationibus. quod loquitur in appellatione extra iudiciali, ut etiam intelligunt Ioann. Andreas, Lapus, Dominicus. & Francus supra, & Cuchus in institutionibus. maior. lib. 4. titulus. 4. n. 67.

Et similiter cum Rota in dicta Neapolitana respondet idem Lancellotus doctrinae Lambertini de iure patronatus. 2. part. 2. lib. questio. 11. articulo. 5. numero. 2. dum dicit, institutum posse pendente appellatione ab institutione capere possessionem, quia est quid facti, & effectus consecutus institutionis, quod eius lectura est corrupta, & loquitur quando institutio non habet vim diffinitivae, sed fuit facta extra iudicialiter, & sine contradictore, ut aperte colligitur ex his, quae ipse dicit numero praecedenti, in fine, quo casu appellatio tanquam interloquutoria non debet facere attentata, ut pro regula firmavit d. c. 12. limitatione.

Et idem etiam tradit Brederodius in tractat. de appellationibus. 1. parte. a quibus actibus. titulus. 20. versicul. ab institutione presentati. pagin. 419. & Marcus Antonius Genuensis in praxi Archiepiscopali Curiae Neapolitanae, cap. sexagesimo primo, numero decimo nono, dicens, receptum in dicta Curia Archiepiscopali Neapolitana, & ubi post sententiam est faciendae institutio, seu collatio, tenet Azuvedo in Curia Pisana, lib. 2. cap. 4. numero. 14. & nouissime Perez de Lara libro 2. c. 11. a numero. 1.

Et nouissime in vna Aurien. & parochialis, prima Iulij, anno 1596. coram Domino Penna fuit resolutum, quod quando institutio facta est in contradictorio iudicio, & per sententiam, tunc causa est appellabilis, ex Lancelloto, dict. n. 79. & dict. limitatione 49. & quod appellatione pendente, capta possessio est sequestranda, maxime, quia fuit capta infra decem dies datos ad appellandum, Casar de Graffio dec. 108. n. 5. de appellationibus.

Et in alia & Aurien. Parochialis quarta die Decembris, 1598. coram Domino Lancelloto fuit resolutum, constare de attentatis, & possessionem sequestrandam, fuit enim facta institutio, & possessio capta post appellationem, &c.

Et ita fuit etiam resolutum in vna Compustellana parochialis de Bayona 9. die Decembris, anno 1592. coram Domino Penna, ut in sequenti decisione videri potest.

Dubitaui, an mandatum de manutenendo, alias Alphonsi Lasso concessum esset reuocandum, vel confirmandum, & licet causa saepe proposita propter multas obsecrationes insertas per informantes, non potuerit capi resolutio. In ista parte fuit conclusum, mandatum fuisse reuocandum, & possessionem sequestrandam, nam cum possessio Alphonsi esset capta appellatione pendente, non erat manutenibilis, cap. non solum. de appellationibus, lib. 6. cum ibi notatis, quod procedit, quamuis esset capta auctoritate Ordinarii instituentis, ad late tradita per Modernum, de attentatis, parte 2. capit. quarto, dum. 627.

Nec refragatur decisio nona Antonij Augustini, lib. 1. nam eo casu constabat de consuetudine exequendi sententias, quae in casu proposito, ex deducis pro parte Alphonsi, non videbatur Dominis probata, quae cessante, licet Ordinarius procedat iudicialiter, pendente tamen appellatione absque vitio attentatorum non potest capi possessio. Antonius Augustinus in epitome, titulus. ut lite pendente, numero 22. Quod habet etiam locum, licet

Ordinarius non sit in lite, sed tantum ea controuertere inter presentatos à diuersis paronijs, vt aperte constat per eundem modernum Lancellotum supra relatum, de attentatis parte 2. capit. 4. num. 618. & sequenti. & quauis etiam possessio foret vacans, Putius dec. 35. incip. processus. tit. de iudic.

Satis enim est ad causandum attentata, si possessio capiat in infra terminum ad appellandum, licet nulla adhuc appellatio sit interposita, vt fuit decisa coram me in vna Nolana capellania, die 3. Martij, 1589.

Nec obstat, quod in propofita facti specie non erat appellatum à mala electione & grauanime. Quo casu à Concilio Tridentino, & constitutione Pij V. aduenitur appellatio, sed erat appellatum ab inualiditate presentationis ex defectu potestatis Gregorij, vnus ex presentibus, unde appellatio non poterat suspendere, nec retardare possessionem, Decius in capitulo constitutis, el. 2. numero 12. de appellationibus Lambertinus de iure patronatus libro 2. parte 2. art. 5. quaest. 11. numero 2. quia licet in facto id potuisset admitti, adhuc quidam ex dominis referebat, in eisdem terminis fuisse contrarium decisa in Rota die 10. Iunij, 1575. in vna Camoren. beneficij coram Coza, ubi fuerat facta distinctio inter appellationem iudicalem, qua suspendit, & extrajudicalem, qua non operatur suspensionem, in quibus terminis procedunt supradictae doctrinae. Vnde cum hic adesset iudicialis appellatio processum suspendens, possessio fuit attentata. Guidobonus decif. 104. & fuit resolutum in vna Calagurritana beneficij, die 7. Maij, 1574. coram D. Blancheto, & ideo non potuit esse manutenibilis, sed sequestranda, & videndum de bono iure in negotio principali.

25 Idem fuit resolutum in vna Pintiana iuris patronatus, 9. Martij, 1598. coram domino Corduba, vt in sequenti decisione.

Dixerunt Domini constare de attentatis, nam institutio fuit facta pendente termino ad appellandum, ac inde vt attentata venit reuocanda, capitulo non solum de appellationibus. in 6. cum vulgaribus. Modestus decif. 11. de pæbend. quod maxime locum habet, quando fuit iudicialiter processum, Calderinus consil. 1. vt lite pendente. Sarnen. decif. 31. & fuit dictum in Calagurritana de Amarita, 29. Iunij, 1575. coram Reuerendissimo Lauretano, & consequenter fuit etiam attentata possessio subsequuta, Guidobonus decif. 104. tradit Modernus de attentatis appellatione, limitatione 49. qua inde venit sequestranda. Cassadorus decif. 3. numero 6. de restitutione spoliatorum. Casan de Graf. decif. 2. de appellationibus. Anton. Augustin. in epitome, tit. de sequestratione ex officio. §. 3. & 6. Capuaquen. decif. 7. parte 1. & 157. parte 3. Putius decif. 414. libro secundo & saepe Rota tenuit. Neque obstat, quod opponebatur non constare de iure Canalicantium, quia ad hunc effectum requiritur notorietas non iuris, qua nec colorate impugnari possit, vel modo aliquo velari, Egidius decif. 173. qualis est que resultat ex re iudicata, vel confessione partis, Rota decif. tertia de restitutione spoliator. in nouis, Tams decif. 19. & fuit resolutum in Eugubina S. Petri de Vignate. 21. Iunij coram Domino Orano, & 4. Iulij 1597. coram me in alio sancta Agathe Gotorum ad caput fin. de cohabitatione clericorum.

Minus obstat, quod dicebatur, dictos dominos de Canalicantibus fuisse passos cognosci de meritis cause, nam ultra quod ex aduerso negatur, cum veretur in institutione facta pendente termino ad appellandum,

qua ex capite nullitatis reuocatur etiam post remissam, & item desertam, vt tenuit Rota coram Domino Decano, 7. Maij, 1574. in vna Calagurritana beneficij del Burgo, qua est diuersorum, 406. parte 1. relata etiam per Casarem de Graf. decif. 2. numero 9. de appellationibus, illud impedimentum obstat non debuit, cum causa attentatorum statim fuerit commissa.

Et post hæc tradit Gonzalez ad regul. de mensibus, glossa 9. in annotationibus, a numero 293. dicens, idem fuisse resolutum in Calagurritana beneficij, 18. Aprilis, 1603. coram Domino Lancelloto, & in alia Calagurritana de Ollauri, 28. Ianuarij, & 22. Martij, 1604.

Et prædicta f. resolutio, tenenda & practicanda est, quamuis contrarium teneat Zavallos in suis communibus contra communes. question. 693. numero 31. dicens, faciendam esse provisionem capellanæ, appellatione sprete, & in casu confirmationis, seu institutionis factæ in sententia, Azcu. ubi supra.

Nec curandum videtur f. de stylo contrario, seu consuetudine, qui in aliquibus Episcoparibus, & particulariter in hoc Abulen. seruatur, nam iste stylus, seu consuetudo non est toleratus, sed quoties recurritur ad superiores, reuocatur tanquam attentata, nisi forte, quando constat, appellatorem nullum ius habere, & Perez de Lara d. capitulo 11. numer. 8. ait, quod cum fertur causa ad Regiam Cancellariam, prætextu violentiæ, iubentur reponi omnia in eo statu, quo erant tempore sententiæ prolationis, Si tamen ex actis appareat de notoria iniustitia appellantis, ex eo, quod non est deferendum appellationibus friuolis, capitulo cum appellationibus. de appellation. libro sexto, iudices Regij declarant vim non fieri in executione sententiæ, & collatione capellanæ.

Sicut etiam non videtur curandum de stylo tribus nalis iudicis Metropolitani Salmanticæ residentis, qui semper dat executorias suæ sententiæ, quando est confirmatoria primæ ordinarij, nam similiter per iudices appellationis ab eo interpositæ, reuocatur executio tanquam attentata.

Quamuis si illa consuetudo f. exequendi sententiæ, & mittendi in possessionem capellanæ seu beneficij, eum, in cuius fauorem lata est, reuera stare, & de ea recte constaret, cessarent attentata, vt per Antonium Augustinum dec. 9. lib. 1. quaest. 3. par. 1. lib. 1. diuersorum. 155. Lancellotum de attentatis. 2. par. c. 12. limitatione 48. & Rotam in d. Compustellana supra adducta. n. 24. & tradit post hæc Gonzalez sup. n. 21. & seq. & Perez de Lara sup. numer. 13. dicens, esse talem consuetudinem in consilio Archiepiscopi Tolletani.

Et idem esset stante f. statuto, seu constitutione synodali id statuentes, seu prohibente appellationem respectu effectus suspensui Lancellot. dicit. limitat. 48. & Rota in vna Pampilonen. parochialis de Illundam, 16. Iunij, 1597. coram D. Lita. his verbis: Domini tenuerunt, non esse locum sequestro, ea moti ratione, quia licet Ioannes fuerit immisus in possessionem beneficij, de quo agitur post appellationem interpositam pro parte Saluatoris, non tamen attentata dici potest immisio ad effectum apponendi sequestrum, stante constitutione synodali, qua prohibetur omnis appellatio respectu effectus suspensui. Anton. Augustin. decif. 115. libro 3. part. 3. diuersorum. Lancellot. part. 2. capitulo 12. limitat. 48. maxime, quia dicta constitutio facta fuit, ne interin

interim Ecclesia pateretur detrimentum in seruitio.

31 Et post hæc tradit † Gonzalez supra à num. 213. dicens huiusmodi statutum, seu constitutionem synodalem debere esse clarum, non autem dubium & turbidum, vt recte declarauit Rota in dicta Calagurritana de Olluari coram Domino Penna, 22. Martij 1604. circa quandam constitutionem synodalem Calagurritanam, decimoquarto titulo de institutionib. vt latius per eum ibi numero 216. & sequenti, & numero 218. ait, quod sufficeret tamen, si esset sublata appellatio per verba æquipollentia, vt per Lancell. dict. cap. 12. limitat. 8. numero quarto & quinto, & limitat. 53. numero sexagesimo tertio. Sed addit ipse Gonzalez ibi, numero 214. & 215. quod dictum statutum, aut constitutio debet esse Apostolica autoritate confirmatum, aut longo tempore obseruatum, nam alias non teneret, cum nullus alius præter Principem possit auferre appellationem, l. prima, §. interdum. ff. de quibus appellare non liceat. cap. quod super his, de maiestate & obedient. cap. Pastoralis. 53. de appellatio. Francus in rubr. de appellat. numero vigesimo tertio, l. 13. ad fin. & ibi Gregorius verb. nungun juzgador, titulo vigesimo tertio partia 3. cum aliis adductis per Lancell. dict. cap. duodecimo limitat. 8. ex numero 118. Quæ sententia mihi non placet, & reuera est contra Lancell. dict. limitat. 48. & Rotam in decisionibus allegatis. vbi nõ requiritur talis confirmatio, aut obseruantia, quamuis enim appellatio non possit tolli per dispositionem hominis inferioris principis, ex allegatis per Gonzalez, bene tamen potest tolli per statutum in aliquo casu ex rationabili causa, vt in proposito ad Botreum, de synodo tertia parte. articulo primo, numero 62. & etiam potest tolli per fundamentum benefi-

cij, Lancell. d. limitat. 8. numero 7. & Gonzalez supra numero 219.

Prædictaque resolutio † procedit etiam, quando plures sunt præsentati ab vno patrono, vel æquali patronorum suffragio, nam cum tunc Episcopus teneatur digniorem instituere, cap. tertio de iure patrona. cap. si forte. 63. distincti. Rochus verb. honorificum. question. decima sexta, Lambertus secunda part. 2. libro quasi. septima, articulo 26. & 3. p. 2. lib. quasi. 5. articulo 1. & 2. Gregorius Lopez l. quinta, titulo 15. parte prima, verb. digno. Perez de Lara d. libro secundo, cap. 2. à numero 34. Azor 2. r. lib. 6. c. 11. q. 14. & Vega in sum. 1. p. c. 36. casu 34. dignior prætermisus poterit ab eo appellare. Abbas in cap. cum autem, numero quinto de iure patronat. Lambert. d. articulo. 26. & d. art. secundo, qui pro contraria parte male citatur, nam quod ibi in fine, cum Decio consilio 129. ait, quod quamuis præferendus sit idonior ante factum, sed si idoneus fuerit institutus, tenebit institutio, non obstante quod alter sit idonior, procedit non appellante idoniori, &c. Azor supra & ita videtur seruari Rota, vt in Salamantina capellanæ adducta supra 7. p. c. 9. num. 11.

Quamuis contrarium † teneant Couar. in reg. peccatum. 2. par. 8. septimo numero quarto Didacus Perez in leg. 2. tit. 6. l. 1. or dinamenti vers. notum & Ioan. Gut. canonie, question. lib. 2. cap. undecimo numero 13.

Et quamuis à gratificatione † Episcopi, quando sunt æque digni, non detur appellatio, Decius dict. cons. 129. numero primo & ita iudicauit Rota coram

Domino Brauo in vna Hispanen. beneficij, vt per Fulcum de visitat. l. 2. c. 10. numero tertio.

